

Dosarul nr. 2ra-779/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. G. Cazacu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Mihaila, V. Sîrbu)

ÎNCHEIERE

15 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Petru Ciolan,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Petru Ciolan
împotriva lui Oleg Burunciuc, Mihai Burunciuc și Valentinei Burunciuc cu privire
la repararea prejudiciului material sub formă de venit ratat și a prejudiciului moral,
împotriva deciziei din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a respins apelul declarat de Petru Ciolan și s-a menținut hotărârea din 19 iulie 2018
a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă:

La 30 ianuarie 2018, Petru Ciolan a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Oleg Burunciuc, Mihai Burunciuc și Valentinei Burunciuc cu privire
la repararea prejudiciului material sub formă de venit ratat și a prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, reclamantul a relatat că s-a cunoscut cu Valentina
Burunciuc în vara anului 2002. În perioada anilor 2002-2004, fiind în conviețuire
comună, au construit o casă de locuit pe str. XXXXX mun. XXXXX, din surse
comune, în mod proporțional fiecare.

Petru Ciolan a menționat că la 29 aprilie 2004 a întocmit cu Valentina
Burunciuc un contract matrimonial, prin care benevol notarial au stabilit că, casa
construită pe str. XXXXX din mun. XXXXX, pe numele Valentinei Burunciuc le
aparține 50 la 50, inclusiv și sectorul de pământ, iar la 30 aprilie 2004 la insistența
pârâtei s-au căsătorit.

În continuare, a precizat că în luna septembrie 2004, Valentina Burunciuc
având scopuri meschine și, fiind influențată de unele persoane a depus cerere de
chemare în judecată cu privire la desfacerea căsătoriei, motivând prin
comportamentul său neadecvat față de ea, care însă nu a putut fi demonstrat în
instanța de judecată.

La fel, a punctat că, în luna august 2004 au finisat construcția casei pe deplin,
iar la 30 septembrie 2005 căsătoria dintre reclamant și pârâtă a fost desfăcută.

Dat fiind faptul că, Valentina Buruciuc a depus cerere de desface a căsătoriei, reclamantul a depus cerere de chemare în judecată cu privire la partajarea casei de locuit și a lotului de pământ de pe str. XXXXX, mun. XXXX, construită din surse bănești, în mod proporțional a câte 40000 de dolari fiecare, fapt confirmat prin contractul matrimonial.

La 02 iunie 2005, Valentina Burunciuc a depus cerere de chemare în judecată cu privire la anularea contractului matrimonial, invocând diferite probleme nefondate, iar prima instanță a admis acțiunea și a dispus anularea contractului matrimonial.

Petru Ciolan a relavat că la 04 iulie 2005 a contestat hotărârea primei instanțe, care prin decizia din 25 ianuarie 2006 a Curții de Apel Chișinău a fost casată, iar contractul matrimonial a fost apreciat ca fiind legal.

Nefiind de acord decizia instanței de apel, Valentina Burunciuc a contestat-o cu recurs, însă în proces de examinare și-a retras recursul, sub pretextul că s-a împăcat cu reclamantul.

Reclamantul a indicat că deși Curtea Supremă de Justiție a acceptat cererea de retragere a recursului și ei au ajuns la o înțelegere privind partajarea imobilului pe cale amabilă, Valentina Burunciuc a depus cerere de revizuire, care însă a fost respinsă.

Totodată, a relevat că la 20 februarie 2007 cererea sa și a Valentinei Burunciuc cu privire la tranzacția de împăcare și partajarea casei din mun. Chișinău str. XXXXX, inclusiv a lotului de teren a fost acceptată, el primind 1/2 din casa amplasată pe str. XXXXX, mun. XXXXX.

În acest context, a afirmat că după partajare, reieșind din faptul că Valentina Burunciuc permanent îl provoca la diferite acțiuni neadecvate, a hotărât să nu locuiască în 1/2 cotă-parte din casă ce-i aparține cu drept de proprietate.

În continuare, a menționat că de nenumărate ori a încercat să transmită partea sa din imobil în locațiune, însă permanent chiriașii aveau probleme din partea Valentinei Burunciuc.

Astfel, a indicat că în anul 2012-2013 a hotărât să vândă 1/2 cotă-parte din casă și i-a propus pârâtei să o procure, însă dânsa nu a acceptat propunerea sa.

Petru Ciolan a precizat că la 28 august 2013 a întocmit un antecontract de cumpărare-vânzare a 1/2 cotă-parte din casă ce-i aparține cu drept de proprietate, inclusiv și a lotului de pământ cu Irina Ganenco, la un preț de 120 000 de euro, cu achitarea în valută națională. De la Irina Ganenco a primit arvună de 27 000 de euro, iar până la întocmirea contractului de vânzare-cumpărare, ultima s-a obligat să achite lunar câte 2 200 de euro, ajungând la suma de 60 000 de arvună. Restul sumei de 60000 de euro, s-a obligat să o achite la ziua semnării contractului de vânzare-cumpărare, preconizat pentru luna ianuarie 2015.

Reclamantul a accentuat că din moment ce a hotărât să vândă cota sa parte din casă, inclusiv și lotul de pământ, Valentina Burunciuc și copiii acesteia Mihai și Oleg Burunciuc au început prin diferite metode de a-l împiedica la întocmirea contractului de vânzare cumpărare cu Irina Ganenco. Respectiv, din luna august 2013 au depus diferite plângeri în instanțele de supraveghere în construcție, la poliție, primărie, inclusiv și cereri de chemare în judecată nefondate.

În opinia reclamantului, scopul pârâtei și a copiilor ei a fost și este de a-l deposeda de cota sa parte din casă ce-i aparține cu drept de proprietate, inclusiv

anularea antecontractului de vânzare-cumpărare întocmit cu Irina Ganenco, lucru realizat, or, ultima a refuzat sa achite lunar câte 2200 de euro, plata chiriei și a insistat la desfacerea antecontractului. Datorită faptului că i-a permis să locuiască gratuit în spațiul de 1/2 cotă-parte a casei ce-i aparține cu drept de proprietate, Irina Ganenco nu a solicitat anularea antecontractului și nu a cerut întoarcerea dublului arvunei.

Petru Ciolan a relevat că suspendarea îndeplinirii condițiilor antecontractului de vânzare-cumpărare a fost dictată și impusă de cererea de chemare în judecată din 23 august 2013 depusă de către frații Vladislav, Oleg și Mihai Burunciuc cu susținerea lui Burunciuc Valentina, prin care au solicitat declararea nulității actelor juridice, contractul matrimonial și radierea dreptului său de proprietate la 1/2 cotă-parte din casa de pe str. XXXXX.

De asemenea, a declarat că la 14 mai 2014, Valentina Burunciuc a depus cererea de chemare în judecată Nr.21464 cu privire la recunoașterea nulă a antecontractului de vânzare-cumpărarea N.3252 din 23 august 2013, solicitând și aplicarea sechestrului pe 1/2 cotă parte ce-i aparține. Cererea dată a fost respinsă de prima instanță, însă adăugător a dus la suspendarea îndeplinirii condițiilor antecontractului de vânzare-cumpărare.

A menționat că în atingerea scopului propus, pentru a suspenda și a nu permite întocmirea contractului de vânzare-cumpărare a 1/2 cotă-parte din casă, Valentina Burunciuc a mai înaintat cereri de chemare în judecată, inclusiv cerere cu privire la respectarea dreptului de folosință a bunului imobil n.33403 din 11 iulie 2014, bazându-se pe diferite motive născocite. Totodată, solicitând și aplicarea interdicțiilor. Acțiunea a fost respinsă, iar hotărârea a rămas irevocabilă.

Necâtând la faptul că toate cererile de chemare în judecată au fost respinse ca nefondate, pârâta și copiii ei Veceslav, Oleg și Mihai prelungesc tentativa de a-l deposeda de partea sa din imobil, inclusiv și excluderea întocmirii antecontractului de vânzare-cumpărare prin noi cereri de chemare în judecată.

În viziunea reclamantului, toate cererile de chemare în judecată a pârâților erau înaintate cu scopul deposedării sale de bunul imobil, aplicarea presiunii psihologice în privința Irinei Ganenco, pentru ca ultima să se refuze de la antecontract și întocmirea contractului de vânzare-cumpărare.

Astfel, Petru Ciolan a subliniat că pe lângă pagubele materiale suportate în urma acțiunilor pârâților, prin comportamentul agresiv al acestora i-a fost cauzat și un prejudiciu moral pe care îl estimează la suma de 20000 de euro.

În continuare, a precizat că paguba materială urmează a fi achitată de Valentina Burunciuc în quantum de 80 % , iar Oleg și Mihai Burunciuc în quantum a câte 10%. Cât privește paguba morală, aceasta urmează a fi achitată de Valentina Burunciuc în quantum de 50%, Oleg Burunciuc 10 %, iar Mihai Burunciuc 40%.

Reclamantul a solicitat încasarea de la Valentina Burunciuc a sumei de 18860 de euro, cu titlul de prejudiciu material și 10000 de euro cu titlu de prejudiciu moral. Încasarea de la Mihai Burunciuc a pagubei materiale în mărime de 2 357 de euro, precum și a pagubei morale în sumă de 8000 de euro. Încasarea de la Oleg Burunciuc a pagubei materiale în mărime de 54056 de lei, sau 2357 de euro, precum și paguba morală în mărime de 2000 de euro. Totodată, a solicitat încasarea taxei de stat și a cheltuielilor de asistență juridică din contul Valentinei Burunciuc.

Prin hotărârea din 19 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 01 august 2018, Petru Ciolan a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 19 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani prin care a solicitat casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Petru Ciolan și menținută hotărârea din 19 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că concluzia instanței de fond este justă, având la bază un cumul de dovezi administrate, cărora le-a fost dată o apreciere juridică cuvenită, iar argumentele aduse de apelant în susținerea poziției sale sunt pur declarative și fără un suport legal și probatoriu, motiv din care cererea de apel urmează a fi respinsă cu menținerea hotărârii primei instanțe.

La 24 ianuarie 2019, Petru Ciolan a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată și încasarea din contul Valentinei Buruciuc în beneficiul său a sumelor de 366580 de lei cu titlu de prejudiciu material cauzat, 10000 de euro ce constituie paguba morală cauzată și 12500 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată. Încasarea din contul lui Mihai Burunciuc în beneficiul său a sumelor de 45822 de lei cu titlu de prejudiciu material cauzat, 8000 de euro ce constituie paguba morală cauzată și 2500 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată. Încasarea din contul lui Oleg Burunciuc a sumelor de 45822 de lei cu titlu de prejudiciu material cauzat, 2000 de euro ce constituie paguba morală cauzată și 11000 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece aceasta este neîntemeiată și nefondată.

În susținerea poziției date, a invocat că instanța de apel nu a examinat integral și nu a luat în considerare toate probele și circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei, or, la materialele cauzei sunt probe pertinente pe care le-a prezentat în susținerea poziției sale.

În acest context, a relevat că pârâții prin acțiunile depuse cu rea-credință în instanța de judecată i-au încălcat dreptul său de a vinde ½ cotă-parte din casă care îi aparține cu drept de proprietate, cauzându-i astfel un prejudiciu material în mărime de 93000 de euro, iar instanțele ierarhic inferioare la emiterea soluțiilor adoptate au ignorat dispozițiile art.1398 al Codului civil.

În continuare, a precizat că în susținerea pretenției de reparare a prejudiciului moral, a prezentat probe, precum că din cauza acțiunilor pârâților, starea sa de sănătate s-a înrăutățit, însă de care instanțele ierarhic inferioare nu au ținut cont, apreciindu-le ca neîntemeiate.

Totodată, a subliniat că atât prima instanță, cât și instanța de apel eronat au interpretat pretenția sa cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată. Or, ultimul a solicitat compensarea cheltuielilor de judecată suportate pentru toate dosarele intentate de pârâți, la care a fost citat de peste 150 de ori și pe care au avut pierdere de cauză, dar nu numai pentru examinarea prezentului litigiu.

Astfel, a opinat că circumstanțele menționate pot fi considerate motive întemeiate de admitere a cereri de recurs.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă,

recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 28 noiembrie 2018 și a fost expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 18 decembrie 2018, însă date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

În aceste circumstanțe recursul, declarat de Petru Ciolan la 24 ianuarie 2019, se consideră în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 13 mai 2019, Oleg Burunciuc, Mihai Burunciuc și Valentina Burunciuc au depus referință asupra cererii de recurs prin care au solicitat respingerea recursului ca fiind neîntemeiat și inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de Petru Ciolan, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Petru Ciolan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Petru Ciolan.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Petru Ciolan împotriva deciziei din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat